

Škovránok

1/2006-2007

Ročník: IX.

Úvodník: Čerstvé stopy v snehu

Zdá sa, že po tom, ako nás opustilo naše milované leto, od nás odchádza i neoblúbená melancholická jeseň, známa mnohým školopovinným práve školskými povinnosťami, ktorým sa nám darilo úspešne vyhýbať počas letných prázdnin. Teraz vlastne vstupujeme do už zabehaných koľají školskej dochádzky, ktorú na istý čas nahradí obľúbené obdobie darčiekov a zimné radovánky. Dokážeme sa však v tomto čase vianočných stresov a panických naháňačiek za darčekom na malý okamih „off-núť“ a zamyslieť nad pravým zmyslom sviatkov?

Nástupom do školského roka 06/07 nás čakalo množstvo nových učiteľov a úspechov, ktoré získali usilovní žiaci našej školy svojou úpenlivou snahou. Jeseň, ktorá medzi nás priviala chladný vánok plný driny, úloh a písomiiek je však preč. Síce to vonku na zimu veľmi nevyzerá, no sneh nás snáď prekvapí v tú pravú chvíľu vianočnú, v ktorú tak všetci radostne očakávame príchod Ježiša

a darčiekov. Sú to predsa sviatky pokoja, zblíženia, porozumenia medzi ľuďmi a vzájomnej lásky. Hoci to hovorím s ťažkým srdcom ako človek, ktorý miluje zimu a sneh, no nezáleží na počasí, ale na ľuďoch. To je snáď zmysel – privítať Ježiša aspoň jeden deň v roku s láskou a radosťou.

Na záver vám teda všetkým prajem v mene nášho školského spevavca prenádherné sviatky, zábavného Silvestra, veľa úspechov v novom roku a aby vám patrili prvé stopy v čerstvo napadanom snehu, ktorý verím, že príde !

Váš nový redaktor Demo
„Demo“ Denis Bím, 9.a

...príbeh o tom, ako sa dobrých ľudí všade veľa zmestí...

Aké to bolo s narodením môjho malého zlatého bračeka Dávida a aké som z toho mala pocity?

Mala som asi deväť rokov, keď nám mama oznámila, že nás bude viac. Moja prvá reakcia bola: „Čože?!“

Dosť ma to zobralo, lebo nás bolo toľko, že sme sa ledva zmestili do bytu. Pri pomyslení na slová „bude nás viac“, ma napadlo všeličo. Napadlo ma, že by ďalší člen našej rodiny mohol spať vo vani, ale to nebol vôbec dobrý nápad. Nemali by sme sa totiž kde kúpať. Myslela som aj na to, že budeme mať menej jedla, že na detské vecičky budeme viac utrácať, ale aj na to, že sa v byte budeme tlačiť ako mravce.

„Mami, nie je nás už dosť? Len sa pozri!“ povedala som.

„A aj keby hej. Dobrých ľudí sa predsa všade veľa zmestí.“ odvetila mama s úsmevom na tvári.

Pokračovanie príbehu si môžete prečítať na str. 7 v rubrike Naše literárne talenty, dozviete, kto ho napísal...

kde sa aj

Ak máte aj vy nejaký príbeh, poviedku alebo báseň, môžete sa o svoje dielo rozdeliť i s čitateľmi nášho časopisu. Ako? Môžete nám ju poslať e-mailom na adresu casopis.zs@centrum.sk a my sa vám ozveme!

„Chcem byť prezidentom!“

hovorí nový učiteľ dejepisu na našej škole

1. Aká je vaša obľúbená kniha?

Nemám obľúbené knihy, ale veľmi ma oslovila „Čajka Jonathan Livingstone“ od R. Bacha a momentálne Haruki Murakami: Tancuj, tancuj, tancuj.

2. Ako ste sa dostali na našu školu?

Dostal som odporúčanie, zavolať som si, prišiel som na pohovor, asi som sa zapáčil a teraz tu učím. :-)

3. Ste tu spokojný?

Áno, som veľmi spokojný - škola je pekná, dobrí ľudia okolo a aj mesto je pekné.

4. Aké máte vzťahy s učiteľmi a učiteľkami?

Vzťahy sú s oboma pohlaviami veľmi dobré, každý mi veľmi rád poradí, pomôže a tak.

5. Čo sa vám tu páči najmenej? A čo najviac?

Zatiaľ sa mi tu nič nezneľúbilo, ale páči sa mi tu ten ľudský prístup a ochota pomáhať keď niekto potrebuje...

6. Do ktorej triedy chodíte učiť najradšej?

Keďže učím iba ôsmakov a deviatakov ťažko povedať, každá trieda je niečím zaujímavá a môj predmet, i keď nezaujímajú každého, vždy sa tam dá niečím zaujať.

7. Dozvedeli sme sa, že nepochádzate z nášho mesta...

No, pochádzam z mesta pod Tatrami a pohľad na nejaké kopce mi tu veľmi chýba, a tiež je tu na mňa veľmi teplo.

8. Chceli ste byť učiteľom už od malička?

Odmalička som chcel byť veľkým, ale najviac som chcel byť prezidentom, :-), pretože väčšina našich prezidentov bola tiež učiteľmi a pár z nich aj historikmi.

Učiteľ v tabuľke...

Meno: Mgr. Marek Filip

Vek: 25

Stav: slobodný

Obľúbená farba: zelená, modrá, čierna

Obľúbený interpret/hudobný žáner: skoro všetko od klasiky po hip-hop, reggae atď.

9. Keď sa na to pozriete teraz, aké by bolo vaše povolanie, keby ste neboli učiteľom?

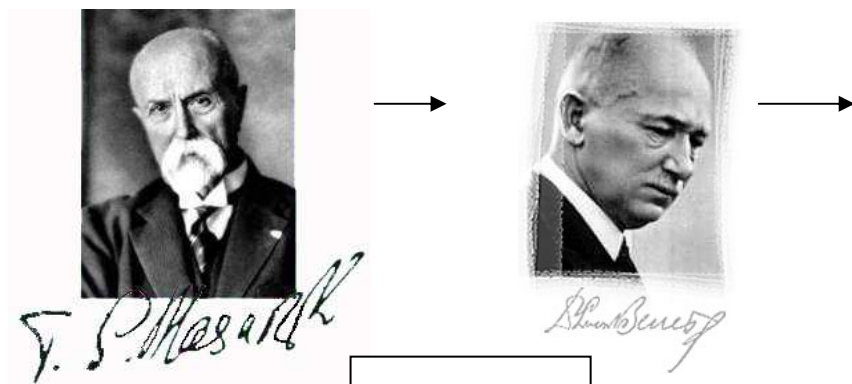
Ak by som nebol učiteľom, keďže strednú školu mám strojársku, najskôr by som asi išiel pracovať do automobilového priemyslu, alebo by som bol niekde v zahraničí... alebo študoval právo.

10. Máte nejakú humornú príhodu z našej školy?

Humornú ani nie, ale občas sa mi vyskytnú brepty, tak ako hlásateľom v televíznych novinách.

11. Prečo ste sa rozhodli práve pre dejepis? Prejavovali ste sympatie k tomuto predmetu už na základnej alebo strednej škole?

Dejiny som mal odjakživa rád, veď staré múdre príslovie hovorí, že „historia est magistra vitae“ a to je fascinujúce, keď sledujete vývin tých všetkých vzťahov.

Janka Topoľská, Anna Hunčíková, 7.b

Psychológiu mám neprebádanú!“

hovorí nová učiteľka angličtiny na našej škole

Učiteľka v tabuľke...

Meno: Mgr. Lucia Matejovičová

Vek: 27

Stav: slobodná

Oblíbená farba: zelená

Oblíbená kniha: Hubert Selby

Jr. – Rekviem za sen

1. Akú počúvate hudbu?

Žiadna špeciálna, ak mám vybrať, čo ma napadne – Nick Cave, R.E.M.

2. Čo vás doviedlo k štúdiu angličtiny a psychológie?

Štúdium AJ a psychológie - prvotný zámer bolo štúdium sociálnej práce, ale zrazu som sa ocitla na inej škole a študovala AJ, ktorú som mala a mám stále rada a psychológiu tú, ktorú mám stále ešte neprebádanú ☺.

3. Dozvedeli sme sa, že ste boli v Amerike. Prečo ste sa tam rozhodli ísť a kedy ste tam už boli?

Amerika- prvýkrát ako študentka na VŠ rok 2003 (ak si dobre spomínam) dôvod- práca, cestovanie a zábava, štát – Wisconsin druhýkrát – rok 2005, dôvody – veľmi komplikované a zbytočné rozoberať, ale z tých ostatných ľudia, jazyk a kultúra, štát – Wisconsin tretíkrát – sept. 2005 – jan. 2006- štát New York a dôvody rovnaké ako predošlé.

4. Ako by ste porovnali životný štýl v Amerike a na Slovensku?

Životný štýl Američanov a Slovákov - ťažko porovnať, Amerika je “melting pot” premiešaná rôznymi národnosťami, ktoré si prinášajú svoju kultúru a tú si aj držia, a práve to je na nej pekné. Konkrétne New York má strašne veľa miest, hocikam sa vyberiete vždy nájdete niečo iné. Ľudia sú príjemnejší, otvorenejší a možno menej ustarostení.

5. Nemali ste problém sa tam dorozumieť, aj keď viete po anglicky veľmi dobre?

Dorozumievanie v Amerike je vždy problém, samozrejme, že problém bol, jedinou stratégiou je rozprávať a rozprávať, ale samozrejme aj počúvať a potom už si len zvyknúť na to, že rozprávaš iným jazykom.

6. Čo vás tam najviac zaujalo?

Zaujímavé veci – Socha slobody. Liberty Island, China Town v Chicagu a oslava Dňa vďakvyzdaní s mojimi čínskymi kamarátmi, Nový rok v New Yorku, Central Park a „stráááše“ veľa ďalších vecí.

7. Ako sa vám páči na našej škole?

Vaša – naša škola – kedysi som bola jej žiačkou, takže je pekné znova vidieť tých známych ľudí- pána školníka, pani upratovačku a sestričky Xaveru a Auxíliu, maľbu, kde som ja so svojimi vtedajšími spolužiakmi – spomienky fajn. Potom ten každodenný život z pohľadu učiteľa – no, snažím sa zvykať na deti 21. storočia ☺

8. A ako reagujete na správanie našich žiakov?

Správanie radšej nekomentujem, každý sme si prežili svoje obdobie, kedy sme mali hlavu iných vecí, ale takto drží sme veru neboli. No, ale každý na to časom príde, že áno! /alebo možno ani nie ☺!

9. Myslíte si, že angličtina žiakov tu na škole baví?

Základným problémom je, že už len slovo škola každého odpudzuje takže o predmetoch sa ani nemusíme rozprávať. Baví alebo nebaví. Najväčšia škoda je, že si ešte nemôžete porovnať prácu a chodenie do školy – to by ste sa len potom začali učiť ☺

10. Máte viac anglických alebo slovenských knižiek?

Knihy mám rôzne, vždy si niečo donesiem, ak niekam cestujem, ale myslím, že stále je to viac slovenských a CD nezbieram takže ich mám veľmi málo. Mám brata, ktorý ma zásobuje hudbou a samozrejme kamarátov, ktorí vždy pošlú to, čo stojí zato.

11. A na koniec sme si pre vás pripravili dve otázky z vašich školských čias. Aké predmety ste mali v škole najradšej?

Školské predmety – ZŠ nemčina, SJ – keď som sa ju v 7. ročníku konečne začala učiť a dejepis.

12. Spomínate si na nejaký veselý zážitok spoza školských lavíc?

Vtipných príhod bolo strašne veľa, ale nenapadá ma taká vhodná pre školský časopis ☺

Janka Topol'ská, Anna Hunčíková, 7.b

Naše literárne talenty

Príchod môjho bračeka

(pokračovanie príbehu zo strany 2)

Po určitej dobe ma napadli iné myšlienky: „Ako sa bude volať? Bude to chlapec alebo dievča? Na koho sa bude podobáť? Bude ma mať rád?...“ Nevedela som vtedy ešte nič, len som čakala, čakala a čakala...

O pár mesiacov, bolo to večer, otec povedal: „Práve volali z nemocnice. Máte bračeka a volá sa Dávid.“

„Hurá!“ zvykli sme všetci od radosti.

Po dvoch dňoch sme sa naňho išli pozrieť.

„Ten je krásny! A tie očka!“ šepkali sme medzi sebou vzrušene. „Mňa skôr zaujímajú tie ruky, teda ručičky a nožičky!“

Nakoniec sme sa zhodli, že je to náš malý zázrak a mali sme z neho veľkú radosť, lebo sme s ním prežili veľa zábavy, ale aj trápenia.

Dnes na tieto chvíle už len spomínam a život bez neho si ani neviem predstaviť. Ved' kto by na mňa kričal „Dada“, ak nie on??

Dominika Gajdová, 6.a

Učennivé drozdy

„Laura, požičiaš mi ceruzku?“

„Nechaj ma! Píš si to, čo je na tabuli,“ odpovedala mi spolusediaca.

Práve začínala hodina slovenčiny. Všetci sme sa udivili, keď sme vo dverách uvideli mladú praktikantku. Bola milá, usmiata a veselá. Naša pani učiteľka si sadla do lavice vedľa nás. Praktikantka nás skúšala zo slovných druhov.

„Vyskloňuj mi slovo jablko,“ povedala praktikantka a ukázala na Evu.

A tá spustila: „Nominatív – kto?, čo?: jablko. Genitív – bez koho? bez čoho?: bez jablka...“

Keď skončila, praktikantka ju pochválila a povedala, aby sa posadila. Eva si ešte ani nesadla a praktikantka znovu spustila.

„Kto vymenuje ohybné slovné druhy?“

„Ja! Ja viem,“ ozývala sa skoro celá trieda.

Praktikantka sa však na nikoho z hlásiacich sa ani nepozrela.

Vyvolala Vila, ktorý sa nehlásil.

„Vilo, a čo ty? Vymenuj mi ohybné slovné druhy.“

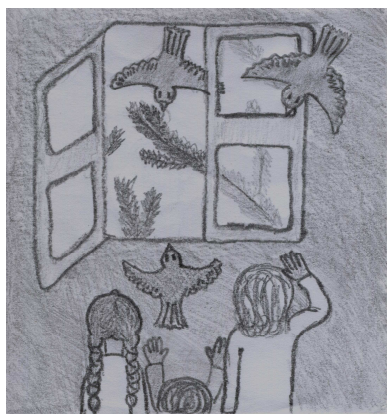
Vilo sa postavil a sklonil hlavu. „Ja...ja...“

„Á, čo je to?!“ prerušila ho Nikola, ktorá sedela hneď pod otvoreným oknom.

A nekričala len tak. Do triedy vleteli tri drozdy. Jeden z nich hneď vyletel, keď počul, čo sa učíme a z čoho nás skúšajú. Tí ďalší dvaja sa tvárili múdrejšie. Krúžili si veselo po triede, určite sa chceli i niečo nové naučiť. V triede nastal zmätok a let drozdov naberal na rýchlosti. Mali sme strach, že môžu naraziť do sklenených výplní okien.

To, čoho sme sa báli, sa napokon stalo a jeden z tých malých vtáčikov narazil do okna. Nestalo sa mu našťastie nič. Asi ho zachránila hlavička plná vedomostí. Tí, čo sedeli pri okne, výskali a ostatní sa smiali. Nastala trma-vrma.

Po chvíli sa malým drozdom podarilo vyletieť otvoreným oknom. Ešteže bolo pekné, slnečné počasie. Ich odlet sledovali už len naše oči. Všetko sa to stalo tak rýchlo. Chvíľu sme sa ešte smiali, ale keď sme zbadali, čo nám dvaja operenci zanechali na laviciach... Mali ste vidieť, ako sme sa tvárili. Ale najšťastnejší bol asi Vilo, lebo ho drozdy zachránili od poznámky.

Mária Šišovská, 6.a

Zabudnutá Zima

Neprišla k nám pani Zima,
babetu si pokazila.

Na polárnej stanici,
zaspala na lavici.

Na Santu tam teraz čaká,
rolničkami soby láka.

Že vraj veľká diaľka je to,
bojí sa, že nestihne to.

Unavená teraz plače,
tešila sa na koláče.

Natešený Mráz jej radí,
že nám to vraj vynahradí.

Takto teda pani Zima,
Vianoce nám pripravila!

Samo Varta, 6.b

Existencia

Svet sa opakuje...
A ja sa pýtam: „Ako to je?“.
Neustále bežím v čase
na bežiacom páse.
Počuť znovu v tvojom hlase:
„Už je to tu zase!“

To je moja existencia,
Na tom bežiacom páse.
Stále bežím do skonania.
Umriem, až keď zastaví sa... zase.

Svet sa stále opakuje
a ja sa pýtam: „Ako to vlastne je?“.
Oprášené klamstvá sa rekonštruujú
a staré hriechy sa opakujú.
Všetko sa krúti bez prestania,
reprízam sa nik nestavia.

To je moja existencia
oslovujem ju *eminencia*.
Vládne nado mnou, kým umriem zase
na bežiacom páse...

„Demo“ Denis Bím, 9.a

Reportáže a mimoškolské aktivity

Supertanec

Supertanec je tanečná súťaž, ktorú usporadúva CVC (centrum voľného času). V októbri sa uskutočnili 2 kastingy, z ktorých odborná porota vybrala 11 finalistov. Tí sa pripravovali na prvé kolo tejto súťaže, ktoré malo tému *moderný tanec*. Uskutočnilo sa 4.12.2006 v MsKS a vypadli dvaja finalisti na základe súčtu bodov, ktoré udelila porota (1-10) a počtu hlasov, ktoré každý finalista dostal pri diváckom hlasovaní. Dvaja súťažiaci s najmenším počtom hlasov vypadli. Ďalšie kolo sa uskutoční v januári a na rade sú *ľudové tance*. Ďalej bude kolo *národných tancov*, a potom prídu *spoločenské tance*. V každom z týchto kôl vypadnú dvaja finalisti, až kým v súťaži nezostanú najlepší traja, ktorí sa dostanú do finálového kola, v ktorom si vyberú to najlepšie, čo doteraz tancovali. Z nich napokon vzíde 1 víťaz. ***Tak neváhajte a príd'te aj vy podporiť hlasmi svojho favorita!***

Zuzana Kalivodová, 9.a

Krst zborníka

30. novembra 2006 sa konal krst zborníka členov Literárneho klubu v Novom Meste nad Váhom. Zborník je pomenovaný „*V kútiku dúhy*“ a nájdete v ňom ukážky z tvorby členov literárneho klubu. Večierok, počas ktorého sa konala prezentácia celkovo druhého zborníka, ktorý Literárny klub počas celej svojej existencie (7 rokov) stihol vydať, sa niesol v hudobno-literárnom pásme. Po hudobnej stránke večierok osviežila pani Viteková spevom a pán Bánovec klavírnym sprievodom. Zborník sa krstil vetvičkou a po skončení programu sa predával za 50 Sk. Medzi autormi, ktorých diela sú obsiahnuté v zborníku je i najmladší člen klubu a žiak našej školy – Denis Bím. Pre zaujímavosť – názov prvého zborníka je „S vetrom vo vlasoch“ a vyšiel roku 2001 na oslavu druhého výročia vzniku Literárneho klubu pri Mestskej knižnici Ľ.V. Riznera.

„Demo“ Denis Bím, 9.a

Súťaž zručnosti

Šiesty ročník súťaže zručnosti sa uskutočnil 19.10. 2006 na Združenej strednej priemyselnej škole v Novom Meste nad Váhom. K pôvodným kategóriám tejto súťaže základných škôl pribudla aj nová – informatika. Žiaci našej školy si tento-krát odniesli najviac ocenení a za umiestnenie v prvých troch miestach jednotlivých kategórií získali diplom a vecné ceny. V kategórii strojárstvo si cenu odniesli *Branislav Jantošovič* za tretie miesto a **víťazom sa stal Vladimír Volár**. V kategórii elektrotechnika z našej školy získal ocenenie iba *Jakub Michalka* za tretie miesto. No a napokon, v najnovšej kategórii informatika získal ocenenie za **prvé miesto Denis Bím**. Aj neocenení súťažiaci z našej školy sa umiestnili dobre – napr. *Mária Hakárová* sa ocitla na štvrtom mieste (teda tesne pod víťaznými priečkami) v kategórii informatika, v kategórii elektrotechnika zasadol na 4.-5. miesto (hodnotiaca komisia bola zrejme nerozhodná) *Vojtech Mráz* a v kategórii strojárstvo sa umiestnil na 4.-5. mieste žiak *Lukáš Berényi*.

„Demo“ Denis Bím, 9.a

Zo školských lavíc do haly Elán

Naša škola dostala e-mailovou poštou cez mamínu (trénerkinu) adresu ponuku na atletickú súťaž pre všetky ZŠ pod záštitou prezidentovej manželky a MiŠK s názvom „Zo školských lavíc do haly ELÁN“. Prihlásili sme sa, aby sme si zasúťažili aj v zime. Keď sme prišli do Bratislavy do haly ELÁN, boli sme zdesení. Bolo tu veľmi veľa žiakov. Neskôr sme zistili, že tu bolo 120 škôl z celého Slovenska a okolo 1500 žiakov. Z najväčšej diaľky prišli žiaci zo ZŠ z Bardejova, Prešova a Košíc. Moja disciplína bola hneď na začiatku - beh na 60m. Súťažila som medzi najmladšími žiakmi. Bolo nás tam 39 a boli sme rozdelení do 5 rozbehov. 8 najlepších postúpilo do finále. Naš rozbeh som vyhrala a do finále som postúpila až s tretím najlepším časom, takže som ani neverila, že by som finále vyhrala. A vyhrala som ho! Aj keď som bola iba jednu stotinu sekundy pred druhou, bola som veľmi šťastná. Všetko je elektronicky merané a zaznamenávané, takže úplná spravodlivosť. V mojom druhom behu na 200m som urobila taktickú chybu, lebo som nevyrazila hneď dopredu, takže prvú bežkyňu som už nemohla dobehnúť. Dobešla som na 2. mieste, ale aj tak som bola spokojná. Ostatní žiaci z našej školy ma veľmi povzbudzovali, a to ma hnalo bežať čo najrýchlejšie, začo im veľmi ďakujem.

Kamila Vallášová 5.roč.

„Spoločne vytvárame jednu rodinu!“

hovorí sr. Cordia o význame Vianoc

1. Aké majú pre vás zmysel blížiac sa sviatky?

Posolstvo Vianoc spočíva v prehĺbení viery v Dieťa, ktoré nám prinieslo spásu. Okrem tohto posolstva naša kongregácia si tiež pripomína vo vianočnú noc svoje založenie v roku 1597.

2. Ako vnímate všetok ten zhon okolo priprav na Vianoce?

Tento zhon okolo Vianoc môže mať ubíjajúci charakter, ale ja osobne ho vnímam ako súčasť radostného očakávania, prípadne možnosť urobiť niečo viac pre dobro našej komunity.

3. Čo vo vás vzbudzuje pohľad na Betlehem?

Pohľad na Betlehem vo mne vzbudzuje obraz hlbokoj pokory Boha, ktorý prijal na seba bytie človeka.

4. Ako prežívate Štedrý deň v kláštore?

Tak ako každý deň, tak aj Štedrý deň začíname spoločnou modlitbou ranných chvál. Každá sestra sa svojím spôsobom zapojí do priprav na Štedrú večeru. Niektoré pripravujú slávnostné prestieranie, iné varia, ďalšie ozdobujú stromčeky.

5. Ako vyzerá samotná Štedrá večera?

Začíname v kaplnke na spoločných slávnostných vešperách. Na hláhol farských zvonov vstupujeme do pripravenej jedálne, kde zaznieva Tichá noc. Sestrička provinciálka prečíta z Písma svätého perikopu o narodení Ježiša Krista. Bezprostredne po nej spoločne v modlitbe myslíme a ďakujeme za naše rehoľné rodiny, na rodiny, z ktorých pochádzame i na našich dobrodincov. Potom prebieha klasická Štedrá večera so všetkým, čo k tomu patrí – medové oplátky, kapustnica, kapor, pupačky a na záver sa podáva štedrák.

6. Máte rada koledy?

Veľmi! Sú melodické a sprítomňujú sviatočnú atmosféru.

7. Tiež považujete Vianoce za najkrajšie sviatky roka? Ak áno, tak čím sú pre vás tak krásne?

Áno, považujem. Krása Vianoc pre mňa spočíva v tom, že ľudské srdcia sú naplnené láskou.

8. Čo vám vie na Vianoce urobiť najväčšiu radosť?

Najväčšiu radosť prežívam, keď sme všetky spolu, keď spoločne vytvárame jednu rodinu.

9. Na čo prvé pomyslíte, keď sa ráno zobudíte a je 24. decembra?

Hneď ráno ma napadne myšlienka na svoju rodinu, kde som vyrastala a myslím aj na osamelých a opustených ľudí.

10. Ako kupujete darčeky?

Darčeky sú tiež symbolickým vyjadrením lásky. Doteraz sme sa aj my – rehoľné sestry obdarúvali malým darčekom, a to tak, že sme si vždy žrebovali papierik s menom sestry, ktorej kúpime nejaké prekvapenie. Tento rok, keďže je rozostavaný kláštor v Beckove, tak sme sa zriekli tohto prekvapenia na základe úmyslu finančne prispieť na dokončenie stavby.

11. A na záver – čo by ste na Vianoce priali našim čitateľom?

Nielen vašim čitateľom, ale všetkým ľuďom by som zo srdca chcela popriať, aby sa ich dotkol Boh, ktorý má podobu lásky.

„Demo“ Denis Bím, 9.a

Zábava, sudoku...

obtížnosť: ťažká >

4		5			8			
6			3					1
	7		8		6			3
								7
	5			9			2	
3			1					
	1		3		2			5
9				4				3
	3				7			8

	9			2				4
	6	2		3	5		7	
		4		8			3	5
1	2				8			5
		7		9		6	4	
	4		5					8
6		9			7	2		
			8		4	3	5	9
4				9			7	

Zdroj: www.sudoku.name/play/sk

Pravidlá sudoku: Vyplňte prázdne políčka štvorca 9 x 9 číslami od 1 do 9. Každý riadok, každý stĺpec ako aj každý z deviatich malých štvorcikov o rozmeroch 3 x 3 políčka môže každé z čísel 1 až 9 obsahovať iba raz.

Brepty z lavíc

» Prírodoveda u štvrtákov je zaujímavá ...

- ten valec je menší, takže je menej **príťažlivý** (že by gravitačná sila závisela od krásy ???)
- uveď príklad chráneného hmyzu - napr. **mucha...**

» Prvouka podľa druhákov

a) Nový kalendár :

- V ktorom mesiaci končí školský rok ?
odpovede - v septembri, v októbri, v máji...
- Kedy sú Vianoce ? - **vo februári ...**
- Kedy sú letné prázdniny ? - **predsa v decembri !**

b) Lekári, pozor, viete ako sa volá teplota nad 37 °C ?

- **rovná**
- **stredná**
- **normálna !**
- **chrípka** (načo sa trápiť s diagnózou, veď nám je to hneď jasné...)

» Pozor na písmená !

Pri citovaní z knihy J.C Hronského - o Smelom Zajkovi - žiak opísal vetu nasledovne : **Vši** má veľké a krásne ako zajac... (vši - uši)

» Sledujeme Superstar

Prváci si čítali na hodine z knihy Bola raz 1 trieda od Kristy Bendovej. Pani učiteľka o chvíľu zisťuje, kto dával pozor a zapamätal si autora. Matúško sa prihlási a pohotovo odpovedá : **Mária Bundová** !

...niečo sladké na záver...

Recept na medovníčky

Potrebujeme: 1 kg hladkej múky, 3 ČL sódy bikarbóny, 300 g práškového cukru, 150 g zmäknutého masla, 5 vajec, 250 g medu, 3 ČL škorice, 3 ČL perníkového korenia

Ideme na to: Všetky suroviny spracujeme spolu a vytvoríme cesto, ktoré zabalíme do mikroténového vrečka a necháme aspoň 12 hodín v chlade. Potom cesto po častiach rozvalkáme na hrúbku max. 3 mm a vykrajujeme medovníčky. Uložíme ich na vymastený plech, potrieme žĺtkom a pečieme pri miernej teplote asi 10 min. Pred pečením ich môžeme ozdobovať mandľami alebo orieškami. Po upečení zdobíme bielkovou polevou. Na jeden bielok potrebujeme cca 150 g práškového cukru a ½ ČL citrónovej šťavy, ktoré spolu vyšľaháme dohusta.

ŠKOVRÁNOK – č. 1/2006 – 2007

Vydáva: **ZŠ sv. Jozefa Nové Mesto nad Váhom**

Redakčný kolektív: Mgr. Daniela Kováčová, Mgr. Elena Hurtíková,
Mgr. Rastislav Čierny
D. Bím, A. Hunčíková, J. Topoľská,
Z. Kalivodová, D. Gajdová

Grafická úprava a tlač: Ing. Jana Kalivodová

Príspevky môžete posilať aj e-mailom na adresu casopis.zs@centrum.sk

Viac breptov nájdete na internetovej stránke našej školy www.zsjozefnm.edu.sk.